

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

ДНІ НАУКИ

ФІЛОСОФСЬКОГО ФАКУЛЬТЕТУ – 2017

МІЖНАРОДНА НАУКОВА КОНФЕРЕНЦІЯ
(25-26 квітня 2017 року)

МАТЕРІАЛИ ДОПОВІДЕЙ ТА ВИСТУПІВ

ЧАСТИНА 9

Редакційна колегія: **А. Є. Конверський**, д-р філос. наук, проф., акад. НАН України (голова); **С. В. Руденко**, д-р філос. наук, доц. (заст. голови); **Р. Сапелько**, д-р філос. наук, проф. (**Roman Sapeńko**, Dr.hab. Prof., University of Zielona Góra, Poland); **В. А. Бугров**, канд. філос. наук, проф.; **Т. П. Кононеко**, д-р філос. наук, проф.; **І. С. Добронравова**, д-р філос. наук, проф.; **Д. В. Неліпа**, д-р політ. наук, доц.; **М. І. Обушний**, д-р політ. наук, проф.; **С. М. Оксамитна**, д-р соціол. наук, проф. (НАУКМА); **В. І. Панченко**, д-р філос. наук, проф.; **А. О. Приятельчук**, канд. філос. наук, проф.; **М. Ю. Русин**, канд. філос. наук, проф.; **М. Л. Ткачук**, д-р філос. наук, проф. (НАУКМА); **Є. А. Харьковщенко**, д-р філос. наук, проф.; **І. В. Хоменко**, д-р філос. наук, проф.; **В. Ф. Цвих**, д-р політ. наук, проф.; **Л. О. Шашкова**, д-р філос. наук, проф.; **П. П. Шляхтун**, д-р філос. наук, проф.; **Я. А. Соболевський**, канд. філос. наук (відп. секр.); **В. Е. Туренко**, канд. філос. наук.

*Рекомендовано до друку
вченою радою філософського факультету
(протокол № 7 від 27 березня 2017 року)*

"Дні науки філософського факультету – 2017", Міжн. наук. конф. (2017 ; Київ). Міжнародна наукова конференція "Дні науки філософського факультету – 2017", 25-26 квіт. 2017 р. : [матеріали доповідей та виступів] / редкол.: А. Є. Конверський [та ін.]. – К. : Видавничо-поліграфічний центр "Київський університет", 2017. – Ч. 8. – 192 с.

Адреса редакційної колегії: 01601, Київ, вул. Володимирська, 60, Київський національний університет імені Тараса Шевченка, філософський факультет; (38044) 239 31 94

Автори опублікованих матеріалів несуть повну відповідальність за підбір, точність наведених фактів, цитат, економіко-статистичних даних, власних імен та інших відомостей. Редколегія залишає за собою право скорочувати та редагувати подані матеріали. Рукописи та дискети не повертаються.

© Київський національний університет імені Тараса Шевченка,
ВПЦ "Київський університет", 2017

мого втручання в характер їх протікання, а отже, напрацювання стратегій розвитку культурної політики, зокрема в освітній сфері.

Саме таке завдання є передумовою актуалізації філософії освіти як філософської дисципліни, що вирішує не лише педагогічні проблеми філософії та філософські проблеми педагогіки, а як різновиду філософського дискурсу, що є типом саморефлексії над розвитком людського капіталу, над самовідтворенням соціокультурної основи суспільства у світоглядному, методологічному, епістемологічному та аксіологічному аспектах. Отже, проблематизація предметної специфіки філософії освіти є результатом усвідомлення ролі освіти як стратегії культурної політики. Тому особливо гостро в глобалізованому світі постають питання розвитку освіти, особливо вищої.

Специфікою вітчизняного шляху входження освіти в глобалізований простір є процес євроінтеграції. Він цілком традиційний для української моделі освіти, з огляду на спільні з Євросоюзом ціннісні орієнтації. Проте, модернізація освітньої парадигми України містить наступні проблеми: визнання національної ідеї як визначального орієнтиру розвитку освіти, збереження аксіологічних орієнтирів педагогічного процесу, кореляція освітніх перспектив розвитку з ринковими вимогами, підвищення якості вищої освіти в контексті Болонського процесу, розширення системи післядипломного навчання України, широкого впровадження дистанційної форми навчання, адаптація вітчизняної системи до європейського зразка кредитного взаємовизнання, запровадження єдиної системи освітньо-кваліфікаційних рівнів, створення умов для автономізації вищих навчальних закладів, актуалізація екологічних завдань освіти. Визнання освіти як пріоритетної стратегії формування національної культурної політики України, має передбачати опанування сучасною людиною інноваційних знань про глобальний світ, але разом з його розумінням.

*Т. В. Ключкович, асп., УжНУ Ужгород
klanatan@mail.ru*

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ВИМІР МОДЕРНІЗАЦІЇ СИСТЕМ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Глобальні перетворення та інтеграційні процеси, що характеризують сучасний розвиток людської цивілізації, охоплюють і сферу вищої освіти. Адже в сучасних динамічних умовах будь-яка країна, не маючи розвиненої системи вищої освіти, не може бути конкурентоспроможною, ефективною в багатьох сферах життєдіяльності. З кін. ХХ – поч. ХХІ ст. значно прискорилось реформування і модернізація національних освітніх систем під впливом ряду світових чинників: міжнародні інтеграційні процеси, зокрема на європейському просторі; динамічний розвиток світової економіки, її глобалізація; глибокі структурні зміни зайнятості населення; інформатизація суспільства, формування єдиної світової інформаційної системи; розширення міжкультурної взаємодії; демокра-

тизація суспільства, розширення можливостей для політичної участі громадян; поширення інноваційних освітніх технологій; створення міжнародних правових і концептуальних документів, які стали орієнтирами для освітніх реформ тощо.

Під дією зазначених чинників впродовж останніх двадцяти років освітні системи провідних країн світу перебувають у стадії інтенсивного реформування. Показовим в цьому плані є Болонський процес, який офіційно стартував з 1999 р., і розбудова Європейського простору вищої освіти (ЄПВО). ЄПВО охоплює національні системи вищої освіти країн-учасниць Болонського процесу, інтегруючи та модернізуючи їх на основі визначених принципів і стандартів. ЄПВО є багаторівневим і полісуб'єктним робочим середовищем для взаємодії в розвитку вищої освіти європейських країн і, водночас, міждержавною структурою співробітництва, яка координує структурні реформи і дає змогу вищим навчальним закладам реалізовувати свої основні завдання.

Важливою характеристикою Болонського процесу є його полісуб'єктність, адже в його рамках об'єднують свої зусилля, взаємодіють суб'єкти різного рівня: міжнародні та національні, колективні та індивідуальні, останні входять у процес за допомогою колективних суб'єктів.

Інтеграція в європейський освітній простір не є самоціллю, вона покликана вирішити ряд актуальних завдань, які стоять перед кожною країною, що хоче динамічно розвиватися і обрала для цього європейський вектор. Інтеграція в ЄПВО є можливістю модернізувати систему освіти на європейських цінностях і стандартах. В заяві міністрів освіти, яка стала підсумком роботи конференції в Єревані 14-15 травня 2015 р., зафіксовано: "Імплементация узгоджених структурних реформ є запорукою для консолідації ЄВПО і для успіху в довгостроковій перспективі. Наближеність систем освітніх рівнів, єдина кредитно-трансферна система, спільні принципи і стандарти забезпечення якості освіти, промоція програм мобільності та спільних програм, а також програм подвійних дипломів є фундаментом ЄВПО" [Yerevan Communiqué [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://bologna-yerevan2015.ehea.info/files/YerevanCommuniquéFinal.pdf>].

У рамках Болонського процесу здійснюються масштабні структурні реформи вищої освіти, інституційні перетворення, організаційні зміни у вищих навчальних закладах, пов'язані з пошуком консенсусу, механізмів порівнюваності й сумісності національних освітніх систем. Інтеграція і відповідне реформування освітніх систем у рамках ЄПВО не означає їх уніфікацію, а тільки розвиток відповідно до спільно погоджених норм і доступ до багатоманітності освітніх, культурних надбань різних країн. У процесі інтеграції поглиблюється європеїзація та інтернаціоналізація національного освітнього та наукового простору.

Європеїзація як стратегія і процес розвитку вищої освіти відображає не просто територіальне окреслення освітнього взаємозв'язку європейських країн, вироблення загальноєвропейських підходів вирішення освітніх проблем чи експорт європейської інституціональної організації, а

також передбачає взаємоузгодження європейських світоглядних орієнтирів з національними духовними цінностями і вартостями.

Інтернаціоналізація вищої освіти як багатогранне поняття включає, з одного боку, впровадження міжнародної складової в національну освіту і науку, а з іншого – експорт національних освітніх, наукових послуг і досягнень. Інтернаціоналізація виступає як один із основних чинників формування глобального простору вищої освіти. Таким чином, Болонський процес – це один із інструментів не лише інтеграції в Європі та в Європу, але й інструмент загальної світової тенденції нашого часу – глобалізації.

Особливого значення серед усіх напрямів реформування вищої освіти в межах ЄПВО набуває педагогічна освіта. Зрозуміло, що за відсутності кваліфікованих учителів марно сподіватися на суттєві успіхи у всій освітній сфері. З іншого боку, сьогодні якісна педагогічна освіта неможлива без інтеграції в європейський освітній та інформаційний простір.

У процесі інтеграції національних систем вищої освіти до загальноєвропейського освітнього простору відбуваються реформи в сфері педагогічної освіти з метою модернізації її змісту, вдосконалення навчальних програм підготовки вчителів, забезпечення неперервності освіти протягом усього життя, впровадження інноваційних методів навчання, зовнішньої оцінки навчальних результатів, адаптації педагогічної освіти вимогам ринку праці та світовим реаліям. Європейська стратегія реформ зображує педагогічну освіту як професійну та суспільну цінність, ефективну рушійну силу розвитку сучасного суспільства.

Завдяки реформам систем вищої освіти досягнуто більшої сумісності та порівнянності кваліфікацій (ступенів) в рамках ЄПВО; через європейські стипендіальні програми стимулюється академічна мобільність, надається можливість навчання в декількох вузах; **забезпечується система контролю за якістю вищої освіти як з боку національних і міжнародних структур**; реалізується багаторівнева стратегія навчання протягом усього життя. Європейська кредитна трансферно-накопичувальна система, Додаток до диплома, Національні рамки кваліфікацій стали загальноприйнятими інструментами у ЄПВО.

Поряд з очевидними позитивами формування ЄПВО, дослідники вказують на певні його ризики: ерозія суверенітету національної держави у сфері освітньої політики; економізація освітньої політики; зростання проблем якості вищої освіти, пов'язане з диверсифікацією студентських контингентів; запровадження коротких академічних циклів призводить до зміни освітньої парадигми та ін. [Теорії та технології інноваційного розвитку вищої освіти: глобальний і регіональний контексти : монографія / за заг. ред. А. А. Сбруєвої. – Суми : СумДПУ, 2015. – С. 51-52]. На сучасному етапі серед зацікавлених суб'єктів набуває актуальності дискусія щодо перспектив розвитку ЄПВО та подальшого реформування.

ЗМІСТ

Секція 4 "ОСВІТНІ КОНЦЕПТИ СЬОГОДЕННЯ"

Абизова Л. В. ФЕНОМЕН ОСОБИСТОСТІ І ФІЛОСОФСЬКЕ ОСМИСЛЕННЯ МОЖЛИВОСТЕЙ ОСВІТИ	3
Бабенко Н. ФІЛОСОФІЯ ОСВІТИ ЯК КРИТИКА СУЧАСНОГО ПЕДАГОГІЧНОГО ДИСКУРСУ	5
Барабаш Д. А. МОНОПОЛІЗАЦІЯ ЗНАНИЙ ЕКСПЕРТНИМИ ГРУППАМИ	7
Гончаренко О. Г. ОСВІТА ОСІБ, ЯКІ ВІДБУВАЮТЬ ПОКАРАННЯ У ВИПРАВНИХ УСТАНОВАХ ЯК СЕГМЕНТ ОСВІТНЬОГО ПРОСТОРУ УКРАЇНИ	10
Діденко Л. В. ФІЛОСОФІЯ ДЛЯ БАКАЛАВРІВ-ГУМАНІТАРІЇВ: ВИКЛАДАЦЬКІ ЗАУВАГИ	12
Дьяковська Г. О. СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ОСВІТИ В УКРАЇНІ	13
Жигилевич О. Ю. ОСМИСЛЕННЯ БІЗНЕС-ОСВІТИ З ТОЧКИ ЗОРУ ФІЛОСОФІЇ ОСВІТИ	15
Карашук О. М. СУЧАСНА БІБЛІОТЕКА ТА ІНФОРМАЦІЙНИЙ ПРОСТІР	17
Карпенко А. ФІЛОСОФІЯ ОСВІТИ ЯК КОНТРПЕДАГОГІКА	19
Кириченко М. С. ОФШОРНО-ПЕДАГОГІЧНЕ ВИРОБНИЦТВО І ПЕДАГОГІКА ОФШОРНОГО СПОЖИВАННЯ (URRY J., ILLICH I., FOUCAULT M., ŽIZEK S., BAUDRILLARD J., BOURDIEU P.)	21
Кичкирук Т. В. ФІЛОСОФІЯ ОСВІТИ: УКРАЇНСЬКИЙ ТА ЗАХІДНОЄВРОПЕЙСЬКИЙ КОНТЕКСТ	23
Ключкович Т. В. ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ВИМІР МОДЕРНІЗАЦІЇ СИСТЕМ ВИЩОЇ ОСВІТИ	25

Книш І. В. ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ ТА ЇХ РОЛЬ У СТАНОВЛЕННІ НОВОЇ ОСВІТНЬОЇ ПАРАДИГМИ	28
Ковальова С. Б. ПОСТНЕКЛАСИЧНІ ОСНОВИ СИСТЕМНОСТІ ІННОВАТИКИ ВИЩОЇ ШКОЛИ	35
Кондратюк Л. Р. МЕТОДОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ НОВОГО ПЕДАГОГІЧНОГО МИСЛЕННЯ	36
Kosmii Olena GENDER POLICY DISPLAY IN EDUCATIONAL CONTENT OF UKRAINE	39
Кравченко О. П. ОСВІТА В УМОВАХ СУЧАСНОГО ФІЛОСОФСЬКОГО ДИСКУРСУ	41
Лимарева Ю. М., Цимбал М. В. ФІЛОСОФСЬКІ ОСНОВИ ФІЗИКИ В КУРСІ ЗОШ	43
Лобода Ю. О. ФІЛОСОФІЯ В СИСТЕМІ ВОЄННОЇ ОСВІТИ	45
Макогонова В. В. "ЛИТЕРАТУРНЫЙ МИНИМУМ" ИСТОРИКА ФИЛОСОФИИ: ПОСТАНОВКА ПРОБЛЕМЫ	47
Максименко И. О. ФІЛОСОФІЯ ОСВІТИ І ВИКЛИКИ СУЧАСНОСТІ	49
Масич С. Ю. РОЛЬ КУЛЬТУРИ У РОЗВИТКУ ОСОБИСТОСТІ ВИКЛАДАЧА ВИЩОЇ ШКОЛИ	51
Масич В. В. ВИКОРИСТАННЯ ПРОВІДНИХ ІДЕЙ ПЕДАГОГІВ-НОВАТОРІВ ДЛЯ РОЗРОБКИ НАУКОВО-МЕТОДОЛОГІЧНОЇ КОНЦЕПЦІЇ ФОРМУВАННЯ ПРОДУКТИВНО-ТВОРЧОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ ІНЖЕНЕРІВ-ПЕДАГОГІВ	53
Матвієнко І. С. ГЕНДЕРНА СИТУАЦІЯ В УКРАЇНСЬКІЙ ОСВІТІ	55
Павко А. І., Курило Л. Ф. РЕТРОСПЕКТИВНІ ТА СУЧАСНІ МОДЕЛІ КЛАСИЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ В КОНТЕКСТІ ТРАНСФОРМАЦІЇ ВИЩОЇ ОСВІТИ УКРАЇНИ	57

Пузанова-Красикова І. О. ОСОБЛИВОСТІ КОМУНІКАЦІЇ В НАВЧАЛЬНІЙ ГРУПІ СТУДЕНТІВ-ІНОЗЕМЦІВ.....	60
Рилова О. Ю. ГЛОБАЛІЗАЦІЯ ТА ПОЛІТИКА ЄС В ГАЛУЗІ ВИЩОЇ ОСВІТИ.....	62
Сайганова В. С. БЕЛАРУСЬ И УКРАИНА: ОБРАЗОВАНИЕ В УСЛОВИЯХ ГЛОБАЛЬНЫХ ВЫЗОВОВ ПОСТПИСЬМЕННОЙ КУЛЬТУРЫ	64
Самойлова Ю. І. ДІЯЛЬНІСТЬ ІННОВАЦІЙНИХ ШКІЛЬНИХ МЕРЕЖ США В КОНТЕКСТІ ОНОВЛЕННЯ ВІТЧИЗНЯНОЇ СИСТЕМИ ОСВІТИ	66
Сергиенко А. В. НЕКОТОРЫЕ АСПЕКТЫ РАЗВИТИЯ ВЫСШЕГО ЮРИДИЧЕСКОГО ОБРАЗОВАНИЯ УКРАИНЫ В ПЕРВОЙ ПОЛОВИНЕ XIX ВЕКА.....	68
Сыпчук Е. Ю. ПРОТИВОРЕЧІЯ ГИПЕРСПЕЦІАЛІЗАЦІЇ ОБРАЗОВАНИЯ.....	69
Соболь Т. В. РЕФОРМИ ФІЛОСОФСЬКОЇ ОСВІТИ: РЕАЛІЇ ТА ПЕРСПЕКТИВИ.....	71
Сухова Н. М. ВЕКТОР ОСВІТИ ДЛЯ СУЧАСНОЇ УКРАЇНИ: ПРОБЛЕМА РЕФОРМУВАННЯ	73
Фоломєєва Н. А. ЕСТРАДНИЙ ВОКАЛ ЯК ОДИН З ГОЛОВНИХ ВЕКТОРІВ У ВОКАЛЬНІЙ ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНІХ ВЧИТЕЛІВ МУЗИЧНОГО МИСТЕЦТВА У НАВЧАЛЬНО-НАУКОВОМУ ІНСТИТУТІ КУЛЬТУРИ І МИСТЕЦТВ	75
Чорний О. В. ІНТЕРДИСЦИПЛІНАРНІСТЬ, ЯК СУЧАСНИЙ СВІТОВИЙ ТРЕНД В НАУЦІ ТА ОСВІТІ.....	77
Юхименко Н. Ф. ФУНКЦІЇ СИСТЕМИ ОСВІТИ ЯК СОЦІАЛЬНОГО ІНСТИТУТУ В СУЧАСНОМУ УКРАЇНСЬКОМУ СУСПІЛЬСТВІ.....	79
Яковлева О. В. БАГАТОМОВНІСТЬ ЯК ЧИННИК РОЗВИТКУ ВИЩОЇ ОСВІТИ УКРАЇНИ.....	82
Ярмоліцька Н. В. КЛЮЧОВІ НАПРЯМКИ РОЗВИТКУ ВІТЧИЗНЯНОЇ ВИЩОЇ ОСВІТИ В УМОВАХ ДОТИЧНОСТІ ДО ЄВРОПЕЙСЬКИХ СТАНДАРТІВ	84

Секція 25
"ПУБЛІЧНЕ УПРАВЛІННЯ ТА АДМІНІСТРУВАННЯ"

Підсекція
"ПУБЛІЧНЕ ВРЯДУВАННЯ:
ІСТОРІЯ, ТЕОРІЯ, ПРАКТИКА"

Алієв Аббас Мамад огли СЕРВІСНА СУТНІСТЬ ДЕРЖАВНОЇ ПОЛІТИКИ: ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ	87
Бернацький А. А. ОСНОВИ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВИХ РЕЖИМІВ В ДЕРЖАВНОМУ УПРАВЛІННІ	89
Бондаренко Д. В. ДЕРЖАВНИЙ КОНТРОЛЬ У СФЕРІ ВИЩОЇ ОСВІТИ В УКРАЇНІ	91
Вільчинська Я. С. МОНОГЛОТИЧНІСТЬ МОВИ НАУКИ ЯК ФАКТОР ДЕРЖАВНОЇ НАУКОВОЇ ТА ОСВІТНЬОЇ ПОЛІТИКИ	93
Гасимов Р. А. "ЦИФРОВА НЕРІВНІСТЬ" В УКРАЇНІ ЯК ПРОБЛЕМА ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ	96
Голубь В. В. ПУБЛІЧНА ПОЛІТИКА У КОНТЕКСТІ РОЗВИТКУ СУЧАСНОЇ ДЕРЖАВИ: КОНЦЕПТУАЛІЗАЦІЯ ПОНЯТТЯ	99
Демчук Ю. Б. ДІАЛОГОВА СЕСІЯ ЯК МЕХАНІЗМ УЧАСТІ ГРОМАД У ВИРОБЛЕННІ ТА ПРИЙНЯТТІ МІСЦЕВИХ РІШЕНЬ	100
Довбик Ж. С. ДЕРЖАВНА VERSUS ПРИВАТНА ВИЩА ОСВІТА: ДОСВІД УКРАЇНИ	103
Драгомерецький В. С. РОЗВИТОК В УКРАЇНІ ЛІГИ "ЧАС" У 1920 РОКАХ ТА ЇЇ ВПЛИВ НА ДЕРЖАВНУ СЛУЖБУ	105
Жованик В. А. СТАНДАРТИ ОСВІТНЬОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ	108
Замараєв А. В. МЕХАНІЗМИ ЕФЕКТИВНОСТІ ВИКОРИСТАННЯ ЛЮДСЬКОГО ПОТЕНЦІАЛУ В СИСТЕМІ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ	110
Zubchuk O. A. COMPETITIVENESS AS A FACTOR FOR CHOICE OF UKRAINIAN YOUTH RECEIVE HIGHER EDUCATION ABROAD	112

Іванова І. М. ПОНЯТТЯ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ РОЗВИТКУ СУСПІЛЬСТВА В УКРАЇНІ.....	115
Кірсєв Д. Б. ДЕРЖАВНЕ УПРАВЛІННЯ ЯК ФАКТОР РОЗВИТКУ ІНФОРМАЦІЙНОЇ ЕКОНОМІКИ В УКРАЇНІ.....	116
Ключкович А. Ю. ОСОБЛИВОСТІ РЕФОРМУВАННЯ ТЕРИТОРІАЛЬНОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ ПУБЛІЧНОЇ ВЛАДИ В КРАЇНАХ ВИШЕГРАДСЬКОЇ ГРУПИ.....	119
Круть В. О. ДО ПИТАННЯ ПРО ДЕРЖАВНУ ПОЛІТИКУ УКРАЇНИ У СФЕРІ ПРАВ ЛЮДИНИ.....	121
Мешковський К. Е. ЗНЕОСОБЛЕННЯ ДОВІРИ ЯК ФАКТОР ЕФЕКТИВНОСТІ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ.....	123
Nelipa D. V. COMPREHENSIVE ANALYSIS OF STRATETGIC MANAGEMENT AT THE LEADING AMERICAN UNIVERSITIES	125
Одольський О. Є. ДО ПИТАННЯ ПРО СУТНІСТЬ ДЕРЖАВНОЇ СЛУЖБИ.....	128
Поліщук В. С. КЛЮЧОВІ НЕДОЛІКИ НОВОГО ПУБЛІЧНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ	129
Самусенко В. О. ВИЩА ОСВІТА УКРАЇНИ В КОНТЕКСТІ ЦІЛЕЙ ГУМАНІТАРНОЇ ПОЛІТИКИ.....	131
Соболева К. Ю. КРИЗА ЦЕНТРАЛІЗОВАНОЇ СИСТЕМИ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ В УКРАЇНІ.....	134
Стадник М. М., Титаренко О. Р. СТРАТЕГІЧНІ ПРІОРИТЕТИ РОЗВИТКУ УКРАЇНИ	136
Столєр В. М. ЯКІСТЬ ДЕРЖАВНИХ ПОСЛУГ ЯК ФАКТОР ФОРМУВАННЯ ДОВІРИ ДО ВЛАДИ.....	138
Харченко А. О. ОКРЕМІ ПИТАННЯ ЛІЦЕНЗУВАННЯ ОСВІТНЬОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ.....	140
Цимбалєнко Я. Ю. РОЛЬ УПРАВЛІНСЬКИХ ПРОЦЕСІВ У РОБОТІ ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ.....	143

Наукове видання

ДНІ НАУКИ
ФІЛОСОФСЬКОГО ФАКУЛЬТЕТУ – 2017

МІЖНАРОДНА НАУКОВА КОНФЕРЕНЦІЯ

(25-26 квітня 2017 року)

МАТЕРІАЛИ ДОПОВІДЕЙ ТА ВИСТУПІВ

ЧАСТИНА 9

Друкуються за авторською редакцією

Оригінал-макет виготовлено Видавничо-поліграфічним центром "Київський університет"

Формат 60x84^{1/16}. Ум. друк. арк. 11,2. Наклад 100. Зам. № 217-8116.
Гарнітура Times New Roman. Папір офсетний. Друк офсетний. Вид. № Фл23.
Підписано до друку 30.03.17

Видавець і виготовлювач
ВПЦ "Київський університет"
б-р Т. Шевченка, 14, 01601, м. Київ
☎ (044) 239 32 22; (044) 239 31 72; тел./факс (044) 239 31 28
e-mail: vpc_div.chief@univ.kiev.ua
[http: vpc.univ.kiev.ua](http://vpc.univ.kiev.ua)
Свідоцтво суб'єкта видавничої справи ДК № 1103 від 31.10.02